

forslag om ændring af landsrådsvedtægten af 18. november 1955 (bilag 14 d).

Formanden udtalte, at det var hans opfattelse, at man allerede på indeværende tidspunkt kunne tilsige Niels Holm, at hans indlæg ville blive medtaget i udvalgets overvejelser.

Qissunguaq Kristiansen oplyste, at mange unge rejste fra deres hjemstavn for at søge arbejde i byerne. Disse unge indkvarteredes i barakker i små lokaler, og da mange af de unge ikke kender andre mennesker i byen, ville de let blive fristet til at besøge restauranterne med hermed følgende stigende spiritusforbrug. Han ville påpege faren ved at indkvartere unge mennesker under meget primitive forhold uden adgang til hobbyrum eller andre fritidsforanstaltninger. Han ønskede i øvrigt ikke at udtale sig i sagen, da han repræsenterede et område, der ikke faldt ind under de sædvanlige regler.

Ineqinarteq Jonathansen fandt, at man nu havde nået et tidspunkt, hvor spiritusproblemet alvorligt måtte overvejes. Forskellige kommunalbestyrelser har lavet varierende ordninger uden at opnå gode resultater. Han var af samme opfattelse som Karl Skou med hensyn til restriktioner og afhjælpning af spiritusproblemet, men fandt, at man måtte træffe foranstaltninger til at afskaffe hjemmebrygningen.

Knud Kristiansen oplyste, at alle var bekendt med baggrunden for landsrådets nedsettelse af ædruelighedskommissionen. Han forstod ikke, hvordan flere talere kunne gå ind for at opretholde samme ordning som hidtil. Hvad ville de pågældende opnå derved. Nogle af medlemmerne havde foreslået en forhøjelse af spirituspriserne. Det var mange år siden, man første gang havde forhøjet priserne, uden at dette havde hjulpet til løsning af spiritusproblemet. Ligeledes har landsrådet i mange år diskuteret hjemmebrygningen, uden at man har nået en løsning. Hvis kommissionen ophæves, må man spørge, hvorfor der var brugt så mange penge på arbejdet.

Lars Chemnitz oplyste, at han har været blandt dem, der mener, at man ikke løser

problemerne ved restriktioner. Til Knud Kristiansens bemærkning om spild af penge, hvis kommissionen ophæves, oplyste Lars Chemnitz, at hvis man på grund af betænkningen kan sige, at problemerne ikke løses ved restriktioner, men at det, der tiltrænges, er oplysning, har pengene ikke været brugt forgæves.

Peter Heilmann udtalte i tilslutning til Lars Chemnitz's bemærkning, at restriktionerne ikke er kommissionens endelige forslag til løsning af problemerne, men alene skal dæmpe forbruget, medens arbejdet fortsætter.

Karl Skou udtalte i tilslutning til Knud Kristiansens indlæg, at et ønske om at bevare den nuværende ordning kan begrundes med ønsket om at vælge det mindste af to onder. Udviklingen har vist, at man ikke skal gå ind for restriktioner, der blot vil bevirke, at befolkningen finder andre løsninger. Spørgsmålet om hjemmebrygningen har mange gange været drøftet i landsrådet, men udformningen har ikke været tilstrækkeligt bestemt.

Formanden afsluttede mødet med at oplyse, at man under drøftelserne i dagsordensudvalget var klar over, at diskussionen i tilslutning til betænkningen ville strække sig over flere dage, og han henstillede, at den gruppe medlemmer, der ikke kan tilslutte sig kommissionens betænkning, med henblik på udvalgsarbejdet ville anføre fordele og ulemper i forbindelse med deres forslag på samme måde, som det er sket i betænkningen. Han henstillede tillige, at medlemmerne inden mødets fortsættelse den 21. på ny grundigt ville læse betænkningen og specielt overveje rationeringssystemet, som han fandt ikke var tilstrækkeligt belyst i betænkningen.

Punktet udsat.

Mødet hævet kl. 11,50.

Onsdag den 21. august 1968 kl. 8,30.

Tolk: Mads Lyngé.

Referent: Klaus Ulrik Keel.

Edvard Reimer fraværende på grund af sygdom.